

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 3.2.2017 –
Bahtiar Fathi v. Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite**

(Asia C-56/17)

(2017/C 112/36)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bahtiar Fathi

Vastaaja: Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Seuraako asetuksen (EU) N:o 604/2013⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdasta, kun sitä tulkitaan yhdessä saman asetuksen johdanto-osan 12 perustelukappaleen ja 17 artiklan kanssa, että jäsenvaltio voi tehdä päätöksen, jossa tutkitaan sille osoitettu asetuksen 2 artiklan d alakohdassa tarkoitettu kansainvälistä suojelua koskeva hakemus, vaikkei kyseisen jäsenvaltion toimivallasta ole tehty nimenomaista päätöstä asetuksessa säädettyjen perusteiden mukaisesti, kun kyseisessä tapauksessa ei ole perusteita asetuksen 17 artiklan mukaiselle poikkeukselle?
- 2) Seuraako asetuksen (EU) N:o 604/2013 3 artiklan 1 kohdan toisesta virkkeestä, kun sitä tulkitaan yhdessä direktiivin 2013/32/EU⁽²⁾ johdanto-osan 54 perustelukappaleen kanssa, että pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa on, jollei poikkeusta tehdä asetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tehtävä asetuksen 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettua kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen johdosta päätös, jossa jäsenvaltio sitoutuu tutkimaan hakemuksen asetuksessa säädettyjen perusteiden mukaisesti ja joka perustuu siihen, että hakijaan sovelletaan asetuksen säännöksiä?
- 3) Onko direktiivin 2013/32/EU 46 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kansallisen tuomioistuimen on oikeudenkäynnissä, jossa haetaan muutosta kansainvälisen suojelun epäämistä koskevaan päätökseen, arvioitava direktiivin johdanto-osan 54 perustelukappaleen mukaisesti, sovelletaanko hakijaan asetuksen (EU) N:o 604/2013 säännöksiä, kun jäsenvaltio ei ole tehnyt nimenomaista päätöstä toimivallastaan tutkia kansainvälistä suojelua koskeva hakemus asetuksessa säädettyjen perusteiden mukaisesti? Onko direktiivin 2013/32/EU johdanto-osan 54 perustelukappaleen perusteella lähtökohtana pidettävä sitä, että jos ei ole perusteita asetuksen N:o 604/2013 17 artiklan soveltamiselle ja direktiivin 2011/95/EU⁽³⁾ perusteella kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen on tutkinut jäsenvaltio, jossa hakemus on tehty, kyseessä olevan henkilön oikeudellinen asema kuuluu asetuksen soveltamisalaan siinäkin tapauksessa, että jäsenvaltio ei ole tehnyt nimenomaista päätöstä toimivallastaan asetuksessa säädettyjen perusteiden mukaisesti?
- 4) Seuraako direktiivin 2011/95/EU 10 artiklan 1 kohdan b alakohdasta, että pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa on kyse uskontoon perustuvasta vainosta, jos hakija ei ole antanut lausumia tai esittänyt asiakirjoja mainittuun säännökseen sisältyvistä uskonnon käsitettä koskevista kaikista sellaisista osatekijöistä, joilla on perustavaa laatua oleva merkitys arvioitaessa kyseisen henkilön kuulumista tiettyyn uskontokuntaan?
- 5) Seuraako direktiivin 2011/95/EU 10 artiklan 2 kohdasta, että kyse on direktiivin 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettusta uskontoon perustuvasta vainosta, jos hakija pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa väittää, että häntä on vainottu tiettyyn uskontokuntaan kuulumisen vuoksi, mutta hän ei ole antanut lausumia tai esittänyt näyttöä olosuhteista, jotka ovat luonteeltaan tiettyyn uskontokuntaan kuuluvalla henkilöllä ja jotka olisivat vainoajalle syy olettaa, että kyseinen henkilö kuuluu tiettyyn uskontokuntaan – muun muassa olosuhteet, jotka liittyvät uskonnollisten toimien tai uskonnollisten mielipiteenilmausten toteuttamiseen tai toteuttamatta jättämiseen –, tai uskontoon perustuvasta tai uskonnon määräämistä henkilökohtaisesta tai ryhmän käyttäytymisestä?

- 6) Seuraako direktiivin 2011/95/EU 9 artiklan 1 ja 2 kohdasta, kun niitä tulkitaan yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 18 ja 10 artiklan ja direktiivin 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun uskonnon käsitteen kanssa, että pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa
- a) unionin oikeudessa tarkoitettu uskonnon käsite ei sisällä tekoja, jotka jäsenvaltioiden kansallisen oikeuden mukaan ovat rangaistavia? Voidaanko sellaisia tekoja, jotka hakijan lähtömaassa ovat rangaistavia, pitää vainoamiseksi katsottavina tekoina?
- b) Onko uskontoon käännättämisen kiellon ja kyseisen maan lakien ja alemmanasteisten säädösten perustana olevan uskonnon oppien vastaisia tekoja koskevan kiellon yhteydessä katsottava hyväksyttäväksi sellaiset rajoitukset, jotka hakijan lähtömaassa on saatettu voimaan toisten henkilöiden oikeuksien ja vapauksien sekä yleisen järjestyksen turvaamiseksi? Ovatko edellä mainitut kiellot sellaisinaan mainituissa direktiivin säännöksissä tarkoitettuja vainoamiseksi katsottavia tekoja, jos kieltojen rikkomisesta voi seurata kuolemanrangaistus ja vaikka lakeja ei ole suunnattu nimenomaisesti mitään tiettyä uskontoa vastaan?
- 7) Seuraako direktiivin 2011/95/EU 4 artiklan 2 kohdasta, kun sitä tulkitaan yhdessä saman artiklan 5 kohdan b alakohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 10 artiklan ja direktiivin 2013/32/EU 46 artiklan 3 kohdan kanssa, että pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa tosiseikkojen ja olosuhteiden arviointi voidaan suorittaa ainoastaan hakijan antamien lausumien ja esittämien asiakirjojen perusteella, mutta sallittua on kuitenkin vaatia näyttöä direktiivin 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun uskonnon käsitteen piiriin kuuluvista puuttuvista osatekijöistä, kun
- kansainvälistä suojelua koskeva hakemus katsottaisiin ilman näitä tietoja perusteettomaksi direktiivin 2013/32/EU 32 artiklassa ja 31 artiklan 8 kohdan e alakohdassa tarkoitetulla tavalla ja
- kansallisessa oikeudessa säädetään, että hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan viranomaisen on selvitettävä kaikki kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkimiseksi merkitykselliset olosuhteet, ja mikäli kielteisestä päätöksestä on valitettu, osoitettava tuomioistuimelle, että kyseessä oleva henkilö ei ole tarjonnut tai esittänyt tällaista näyttöä?

- ⁽¹⁾ Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 604/2103 (EUVL 2013, L 180, s. 31).
- ⁽²⁾ Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60).
- ⁽³⁾ Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL 2011, L 337, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Ranska) on esittänyt 3.2.2017 – SCI Château du Grand Bois v. Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Asia C-59/17)

(2017/C 112/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SCI Château du Grand Bois

Vastapuoli: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)